

РЕШЕНИЕ

№ 3630

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2576** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на К. Н. Д. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 22-0338-000008 от 11.01.2022 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от началник група към ОДМВР С., РУ С. – Е. П. Ф. за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна и издадена без правно основание. Моли същата да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от адв. Д., която поддържа жалбата и представя писмени бележки. Претендират се направените по делото разноски.
Ответникът – началник група към ОДМВР С., РУ С. – Е. П. Ф. – редовно уведомен, се явява лично. Оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и недоказана. Излага становище за законосъобразност на процесната заповед. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
Видно от представените доказателства на 07.01.2022 г. около 11.30 ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение към к. к. „Б.“, Е. Ф. като водач на собствения си лек автомобил „О. 3.“ с рег. [рег.номер на МПС] е спрял за проверка. Водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство дрегер алкотест 7510

фабричен номер ARDM – 0174 тариран до 05/2022 г. с проба 1651 в 11.33 ч. на 07.01.2022 г., като показанието на уреда му е показано. Издаден е талон за медицинско изследване №123357, който водачът е подписал. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия ГА № 531614/07.01.2022 г. от младши автоконтрольор Д. В. В. за извършено от К. Д., ЕГН: [ЕГН] нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 22-0338-000008 от 11.01.2022 г., издадена от началник група към ОДМВР С., РУ С. – Е. П. Ф., с която е прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. табели СА4502СС.

Като доказателства по делото са представени: Талон за изследване № 123357/07.01.2022 г.; Заповед рег. № 517з-51/ 05.01.2018 г. на Директора на ОДМВР-С.; АУАН № 531614/07.01.2022 г.; ЗППАМ № 22-0338-000008 от 11.01.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т. 2а, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Процесната ПАМ е наложена, на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, според който ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС се налага на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 промила. Безспорно е доказано управление на МПС с концентрация на алкохол 0.67 промила, установена с техническо средство. При извършената от контролните органи проверка е установено, че лекият автомобил, с който е извършено административното нарушение е собственост на К. Д.. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в

случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ.

В оспорената ЗППАМ е посочен номерът на автомобила, чиято регистрация се прекратява.

В случая заповедта е издадена при наличие на посочените по-горе материалноправните предпоставки предвидени в чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. Установява се от фактите по делото, че жалбоподателят Д., като водач на МПС е управлявал МПС с наличие на концентрация на алкохол в кръвта, установено с техническо средство Дрегер. Този факт не е оборен от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство. В тази връзка следва да се посочи, че неоснователни са направените в жалбата възражения за незаконосъобразността на акта, тъй като били нарушени нормите на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техните аналози. Нормата на чл. 3 от цитирания подзаконен нормативен акт предвижда, че при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а ал. 2 гласи, че при съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване по образец съгласно приложение № 1. Контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване, и до 120 минути - в останалите случаи – чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредбата.

Следва да се посочи, че АУАН е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно инициирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, годни да опровергават както доказателствената стойност на АУАН, така и изложените в него фактически констатации. От страна на жалбоподателя не бе проведено доказване с оглед твърденият му в жалбата, че редът и начина посочен в цитираните по-горе норми не е спазен. Напротив установи се от събраните по делото доказателства, че е спазено изискването на чл. 8, ал. 7 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б „, от ЗДвП, ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. АНО е определил минималния срок за ПАМ. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. Административният орган е действал в рамките на своята компетентност, произтичаща от разпоредбите на ЗДвП. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22

от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Н. Д. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 22-0338-000008 от 11.01.2022 г. издадена от началник група към ОДМВР С., РУ С. – Е. П. Ф., с която е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: